

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Motpart: Harry Winston SARL

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 206 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ tolkas så, att stöld av varor som hänförs till tullagerförfarandet, som ägt rum under omständigheter av det slag som här är aktuella, innebär att *varorna oåterkalleligen gått förlorade* och att det är fråga om *force majeure*, varför en tullskuld vid import inte ska anses ha uppkommit?
2. Kan stöld av varor som hänförs till tullagerförfarandet anses utgöra en beskattningsgrundande händelse med tillämpning av artikel 71 i [rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt] ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.
⁽²⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāts (Lettland) den 1 juni 2012 — Vitālijs Drozdovs mot AAS "Baltikums"

(Mål C-277/12)

(2012/C 235/18)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vitālijs Drozdovs, företräd av sin förmyndare Valentīna Balakireva

Motpart: AAS "Baltikums"

Tolkningsfrågor

1. Ingår ersättning för ideell skada i beloppet för det obligatoriska skyddet för personskador som föreskrivs i artikel 3 i rådets första direktiv 72/166/EEG ⁽¹⁾ av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, och i artiklarna 1 och 2 i rådets andra direktiv 84/5/EEG ⁽²⁾ av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon?

2. Om den första frågan ska besvaras jakande, ska då artikel 3 i rådets första direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet och artiklarna 1 och 2 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon, tolkas så att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken det civilrättsliga ansvaret i den medlemsstaten begränsas — maximibeloppet för ersättning för immateriell (ideell) skada — och det föreskrivs en gräns som är väsentligt lägre än den gräns för försäkringsbolagens ansvar som anges i direktiven och i den nationella lagstiftningen?

⁽¹⁾ EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 111.

⁽²⁾ EGT L 8, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90.

Överklagande ingett den 6 juni 2012 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i förenade målen T-439/10 och T-440/10, Fulmen mot rådet

(Mål C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinavičiute)

Övriga parter i målet: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 mars 2012 i de förenade målen T-349/10 och T-440/10,
- slutgiltigt döma i målet och ogilla den talan som har väckts av Fulmen respektive av Fereydoun Mahmoudian mot de berörda rättsakterna från rådet, och
- förplikta Fulmen och Fereydoun Mahmoudian att ersätta rådets rättegångskostnader vid tribunalen samt för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Rådet anser att tribunalens dom i ovannämnda förenade mål utgör felaktig rättstillämpning och således ska upphävas av domstolen.

Rådet gör gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fastslog att rådet skulle bevisa sin motivering för att restriktiva åtgärder skulle vidtas mot bolaget Fulmen, nämligen den omständigheten att bolaget var involverat i installation av elektrisk utrustning vid kärnkraftverket i Qom-Fordoo (Iran).

Rådet anser härvidlag att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att finna att det kan krävas av den medlemsstat som föreslog att Fulmen skulle föras upp i förteckningen att den lade fram bevis och upplysningar även om dessa härrör från hemliga källor. Rådet hävdar vidare att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att finna att tribunalen kunde beakta dessa hemliga upplysningar, som inte tillhandahölls de berörda parternas advokater, trots att en sådan möjlighet inte stadgas i artikel 67.3 i tribunalens rättegångsregler.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 6 juni 2012 — Trento Sviluppo Srl och Centrale Adriatica Soc. coop. mot AGCOM

(Mål C-281/12)

(2012/C 235/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Trento Sviluppo srl och Centrale Adriatica Soc. coop.

Motpart: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Tolkningsfråga

Ska artikel 6.1 i direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾, avseende det led där orden "e in ogni caso" används i den italienska lydelsen, tolkas så, att det för att en affärsmetod ska anses vara vilseledande räcker att endast ett av rekvisiten i artikelns första led är uppfyllt, eller om det för att fastställa förekomsten av en sådan affärsmetod krävs att ytterligare ett rekvisit är uppfyllt, nämligen att affärsmetoden sannolikt kommer att medföra att konsumenten fattar ett affärsbeslut som han annars inte skulle ha fattat?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'Etat (Belgien) den 7 juni 2012 — Aboubacar Diakité mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Mål C-285/12)

(2012/C 235/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'Etat

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aboubacar Diakité

Motpart: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Tolkningsfrågor

Ska artikel 15 c i [rådets] direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet,⁽¹⁾ tolkas så, att skyddet i denna bestämmelse enbart kan göras gällande i en situation där det pågår en "intern väpnad konflikt", enligt tolkningen i den internationella humanitära rätten och särskilt i förhållande till den artikel 3 som är gemensam för samtliga de fyra Genèvekonventionerna av den 12 augusti 1949 (vilka avser förbättrande av sårades och sjukas behandling vid stridskrafterna i fält, förbättrande av behandlingen av sårade, sjuka och skeppsbrutna tillhörande stridskrafterna till sjöss, krigsfångars behandling, respektive skydd för civilpersoner under krigstid)?

Om begreppet intern väpnad konflikt i artikel 15 c i det ovan nämnda direktivet ska tolkas självständigt i förhållande till den artikel 3 som är gemensam för samtliga de fyra Genèvekonventionerna av den 12 augusti 1949, vilka kriterier ska i sådant fall användas för att bedöma huruvida en sådan intern väpnad konflikt föreligger?

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens femte avdelning den 7 mars 2012 — Kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Rättegångsspråk: polska

Ordföranden på femte avdelningen har beslutat att avskryva målet.

⁽¹⁾ EUT C 30, 29.1.2011